Şaka

127

DÜNYA KARİKATÜRLERİ

Koca — Vay alçak kadın.. başkasının kucağındasın ha?..
Kadın — Yok canım.. hırsızı yakaladım da, kaçmasın diye üstüne oturdum..

Kadın — Aklıma birşey geldi..
Erkek — Öyle ise elektriği söndüreyim.

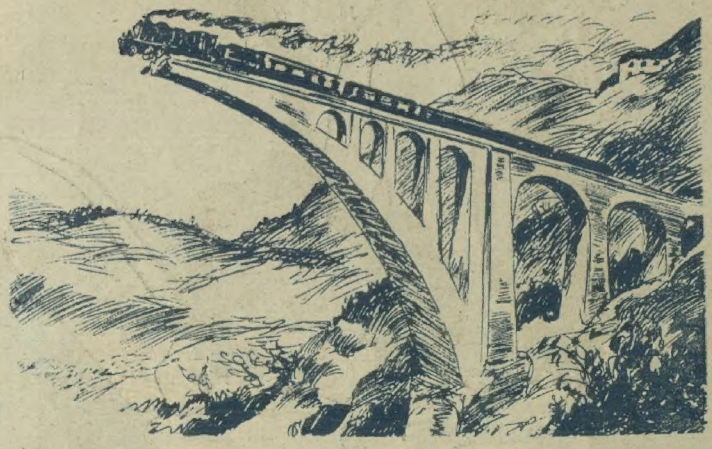

Dört yıllık harpten sonra Avrupa ekspresi yolun yarısında!..

Kadın — Bilsem razı olur muydum?.. Servetini hakikî zannetmiştim.
Erkek — Ödeştik demektir, ben de senin saçlarını, kaşlarını, kirpiklerini hakikî zannetmiştim.

DÜELLO MEYDANINDA

Şahit — Eyvah, yanlışlıkla şahitleri öldürdünüz.
Düellocu — Yanlışlıkla değil.. daha prova yapıyorum.

FOTOĞRAFTA

Kadın — Seni gözü kör olasıca herif, bu yaştan sonra havalanmaya mı kalkıştın..

Sene 3 : Cilt 6 No. 127 FİYATI 10 KURUŞ. Perşembe 8 Nisan 1943

SAHİBİ :
A. CEMAL ERKSAN
İdarehane:
İstanbul Ankara Caddesi No. : 71
2 nci kat Hususi Daire
Telefon : 21649
Telgraf adresi : İstanbul Şaka
Posta kutusu : 364

Şaka

ABONE ŞARTLARI
Türkiye için
Seneliği 500, Altı aylığı 250,
Üç aylığı 130 kuruştur.
Yabancı memleketlere Seneliği
600, Altı aylığı 300 kuruştur.

✲ HER HAFTA PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR EDEBİ MİZAH GAZETESİ ✲

158

BELEDİYE SAYFİYELERDE KİRA HADLERİNİ TESBİT EDİYOR...

Evsahibi — Yazlığı bin sekiz yüz liradır bayım...
Kiracı — Yâ.. Demek belediye size daha haddinizi bildirmemiş...

— Bu ne iltifat yahu.. Şampiyon mu olmuş ?..
— Eh şampiyon sayılır.. 250 gram kahve alabilmiş !..

HAFTANIN ŞAKASI

GEÇMİŞ ZAMAN OLUR Kİ !...

MISRA malûm. Fakat pek gençler için tekrarlıyalım :

Geçmiş zaman olur ki hayali cihan değer

Bütün güzelliği, yerine göre doğru olmasından ibaret, dümdüz ve manzum bir lâkırdı. Fakat sadeliği ve doğruluğu onu atalar sözü haline getirmiş. Hele bizim nesil için o kadar doğru bir söz ki hiçbir gün dilimizden düşmemesi lâzım !

Geçmiş zaman olur ki hayali cihan değer

Bu cihan harbinden evvel 7 liraya aldığımız kundura şimdi 75 liradır. Tam on misli. Fakat ayni kunduraya geçen cihan harbinden evvel 1 (evet, bir) liraya alıyorduk. Demek o günden bugüne fiyat 75 misli artmış. O devri yaşamıyanlar bilmezler : 30 kuruş aylığı olanlar, şimdi 30 lira alanlardan çok daha iyi geçiniyorlardı.

Harp uzarsa, iktisadi bakımdan, bugünleri de hasretle anacağız. İhtimal ki ben yine bu sütunda şöyle yazacağım :

«Daha iki üç sene evvel, meselâ 1943 teki ucuzluğu hatırladıkça parmağım ağzımda kalıyor. Elli, altmış liraya kunduralar, yüz elli, iki yüz liraya elbiseler... Hele pirincin o zaman 170 kuruş olmasına ne dersiniz? Artık buna ucuz değil, bedava demek lâzımmış. Bugün kırk liraya ancak bir çift çorap, yüz elli liraya bir şapka alabiliyoruz. Dün bir lokantada listeye baktım : Pilâv 12 lira. Elli kuruşken kıyametleri koparıyorduk. Şimdi o demleri hasretle anıyoruz. Geçmiş zaman olur ki hayali cihan değer.»

En felâketli ihtimal, bu pahalılığın sulhten sonra da devam etmesidir. Çünkü geçen cihan harbinden sonra dünya belini doğrultamadı ve fiyatlar eski seviyesini asla bulmadı. Harp fiyatları yükseltiyor, fakat sulh indirmiyor. Harpleri buhranlar takip ediyor ve kıtlık büsbütün artıyor.

Temenni edelim ki böyle olmasın. Dünya sulha kavuşunca, hastalıktan sonra birdenbire harareti düşen hastalar gibi piyasanın da fiyatları insin. Fakat ne de olsa harpten evvelki ucuzluğa kavuşacağımız çok şüpheli değil midir ?

Korkarım bütün ömrümüz «geçmiş zaman olur ki...» mısraını tekrarlamakla geçecek. Bütün dünya ile beraber, geçen cihan harbinden evvelki devirlerin hatıralarına dalarak maziyi hasretle anacağız. Çünkü yeryüzünün her tarafında istihsal azalacak, tamir, imar masrafları çoğalacak, yeni bir iktisadî buhran patlak vermese bile harbin sıkıntıları azalmıyacak.

Bütün bu ihtimallere karşı elimizde «itiyat» tan başka silâhımız yok. Ona da alışacağız. Şimdiden ruhumuzu hazırlamakta faydalar yok değil : «Beterin beteri var» diyelim. İngiltere Ticaret Nazırı, şimdiden ahaliye çorapsız ve şapkasız gezmeğe alışmalarını tavsiye ediyor. Nöbet cekete ve gömleğe de gelebilir.

Bu harp üç sene daha sürerse dünya alaturka hamama döner : Nalın ve peştemalla gezeriz. Kışın kalınca bir harmaniyeye sarınırız. Çorapsız ve şapkasız gezmek stajına da çoktan başladık. Sıra boyunbağında. Onu da çıkarıp atalım.

Harpten sonra eski fotoğraflarımız önünde hayret ve hasretle duracağız. İçimizden mahut mısraı tekrarlıyacağız : «Geçmiş zaman olur ki hayali cihan değer». Fakat bakalım bu cihan harbinden sonra cihanın değeri kalacak mı ?

Şakacı

BURHAN FELEK İLE F. N.

Burhan Felek, matbaadaki odasına çekilmiş «Hindistan masallarını» yazıyordu. Fıkrasının tam heyecanlı bir tarafını bağlamağa çalışırken kapı açıldı ve F. N. içeriye girdi, pahalılıktan, ihtikârdan uzun uzadıya dem vurmıya başladı. Bu lâkırdıları dinliyen Burhan Felek dayanamadı, biraz sonra elini ağzına kapıyarak esnemeğe başladı. F. N. bunu farketmişti :

— Dinlemiyorsun.. diye mırıldandı.

— Dinliyorum vallahi..

— Yalan söyleme, dinlemiyorsun.. Çünkü esnediğini gördüm.

Felek dayanamadı ve şen bir kahkaha koyverdi:

— Seni dinlediğime bundan iyi şahit olur mu be birader!..

159

SON ÇARE

1 Perdelik Komedi

(Vak'a Balıkpazarında cereyan eder)

MUHARRİR — Af buyurun.. Zatıâlinizi tanıyacağım galiba... Amma bir türlü teşhis edemedim. Belki de benzetiyorum..

MEÇHUL ZAT — Olabilir...

MUHARRİR — Sebze mi alıyorsunuz ?..

MEÇHUL ZAT — Henüz karar vermedim...

MUHARRİR — Karar verilecek gibi değil ki efendim... Lâhana doksan, ispanak seksen, nohut doksan, fasulya seksen... İşin içinden çık çıkabilirsen...

MEÇHUL ZAT — (Gülerek) O kadar da büyütmeyin canım...

MUHARRİR — Kim büyütüyor bayım !.. Fiyatları daha yeni gözden geçirdim...

MEÇHUL ZAT — Öyle ise şu bakkaldan size fasulya ve nohudu yarı fiyatına alayım bari...

MUHARRİR — Tanıdığınız mı ?..

MEÇHUL ZAT — Hayır...

MUHARRİR — Tenzilât mı yapıyor ?..

MEÇHUL ZAT — Orasını bilemem doğrusu..

MUHARRİR — Peki, buyurun gidelim...

(Bakkala girerler)

MEÇHUL ZAT — Oğlum bakkal efendi, tart şuradan üç kilo nohutla dört kilo fasulya...

BAKKAL — Başüstüne efendimiz...

MEÇHUL ZAT (Muharrire) — Nohudu kırk beşten, fasulyayı kırktan alacaktık değil mi ?..

MUHARRİR — Evet...

MEÇHUL ZAT — Hepsi ne tutuyor ?..

MUHARRİR — 215...

MEÇHUL ZAT (Bakkale) — Al şu iki yüz on beşi..

BAKKAL — Nasıl olur beyefendi ?.. Dört yüz otuz eder... Siz tam yarı fiyatını veriyorsunuz...

MEÇHUL ZAT — O da ne demek... Etiketlere baktım da hesapladım..

BAKKAL — Olamaz bayım olamaz, fiyatı koyan benim !.

MEÇHUL ZAT — Fiyatı koyan sensin amma, okuyan da ben... Gözlerime mi inanayım yoksa sana mı ?.. Eğer etiket fiyatının iki mislini istemekte ısrar ederseniz zabıt tuttururum...

BAKKAL (İnliyerek) — Aman bayım ne diyorsunuz, buyurun beraber bakalım...

(Hep beraber fasulya ve nohut çuvallarına koşarlar)

MEÇHUL ZAT — Gördünüz ya işte...

— Bu ne kalabalık yahu...

— Gazetelere bir göz gezdirdin mi ?.. Acaba ortalıkta yine ne buhranı var ?..

MUHARRİR — A... Fasulya kırk, nohut kırk beş !..

BAKKAL — ?!...

MEÇHUL ZAT — Bir diyeceğiniz kaldı mı şimdi ?..

BAKKAL — Hahahahahayır !..

MEÇHUL ZAT (Muharrire) — O halde buyurun gidelim...

(Çıkarlar)

MUHARRİR — Şaştım doğrusu... Ben evvelâ sizi yeni iktisat Müdürü filân sanmıştım amma, o zevatı, meslek icabı, tanırız... Nasıl oldu bu iş ?...

MEÇHUL ZAT — Şaşacak bir şey yok... Bir daha benden medet ummazsanız sırrını söylerim...

MUHARRİR — Söz veriyorum...

MEÇHUL ZAT — O halde kendimi takdim edeyim: Bendeniz illüzyonizma mütehassısı profesör Zati Sungur !..

Gevezo

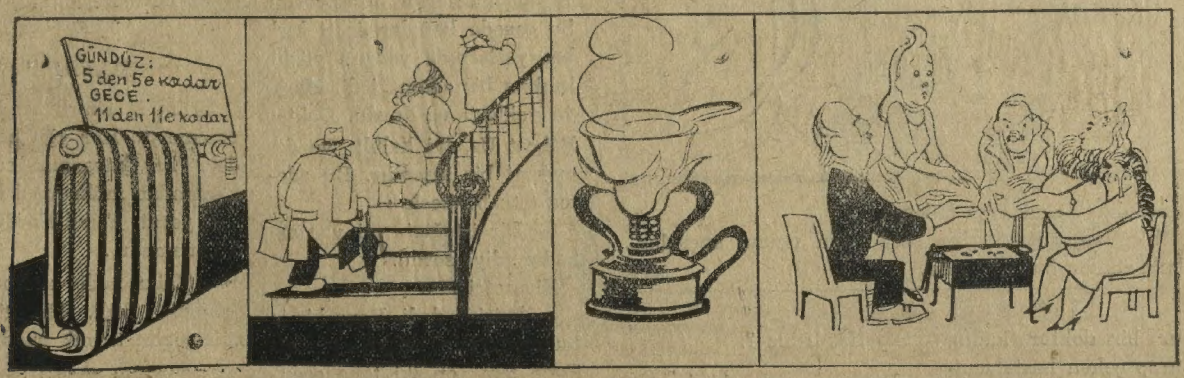

MODERN APARTIMANLAR...

Radyatör **Asansör** **Sıcak su** **Şoffaj Santral**

— Ressam Togo'nun Albümünden —

— Şu uçanları yakalasana baloncu!..
— Geçti oğlum, geçti... Bir kere ipin ucunu kaçırdım.. Kala kala elimde bunlar kaldı..

SELÂMET

Meşhur bir doktor kadın, fazla ıstırap çeken hastalarından birini bir serumla öldürüvermiş, bu yüzden ceza yemişti.

Günün birinde, bir ahbabını ziyarete gitti.

— Nasılsınız ?.

Diye sorunca, ahbabı acele ile teminat verdi :

— Vallahi iyiyim, kendimi bugünkü kadar sıhhatte hissetmemiştim.

ON BEŞİNDE

Yazan :
NECDET RÜŞTÜ

Şu yüce Tanrının eli var olsun :
Işıkla, pamukla yuğurmuş seni.
Kızı on beşinde bana yar olsun:
Hangi mutlu ana doğurmuş seni.

★

Söyle, ben murada nasıl ereyim :
Gönül mü vereyim, can mı vereyim ?..
Yakın gel ; yüzünü biraz göreyim :
İşittim seyretmek uğurmuş seni.

★

Kalalım bir akşam başbaşa yalnız.
Ey ayın on dördü, bir içim su kız.
Ben sana âşığım.. Çünkü Tanrımız
Kulları sevsinler buyurmuş seni.

★

Dillerde destansın: Bir kız var; diye,
Bakışı baygındır ne kadar.. diye.
Dudağı nar diye, teni kar diye,
Âşıklar cihana duyurmuş seni.

★

Korkarım çekersin bu vebalimi,
Hakikat yapıver son hayalimi;
Görenler desinler mes'ut halimi :
O güzel buseye doyurmuş seni.

Necdet Rüştü

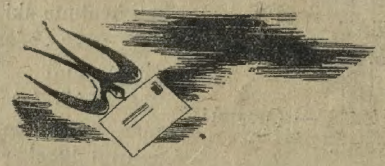

ON İKİ ÇOCUK BABASI !...

Geçenlerde yeni Parti Başkanımız Doktor Behçet Uz'u makamında ziyarete gitmiştim. Doktor, İstanbula dair yeni düşüncelerini anlatıyordu. bu esnada kapıdan içeri kırk beş yaşlarında yorgun yüzlü, kılıksız bir adam girdi. Masaya yaklaştı ve durdu. Doktor Behçet Uz, iyi kalbli ve demokrat bir insandır. Bu adama tatlı bir sesle :

— Bir isteğiniz mi var arkadaş.. diye sordu.

Ziyaretçi :

— İşsizim, dedi. Bana bir iş bulmanız için ricaya geldim. Evde tam on iki tane çocuğum var, hepsi ekmek bekliyor.

Behçet Uz biraz düşündü ve gülümsiyerek :

— On iki çocuk mu ?. dedi. Çok âlâ, fakat size ihtisasınız dahilinde bir iş vermeğe tabii imkân yok.. Elinizden başka ne iş gelirse söyleyin de ona göre bir çaresine bakalım..

●

DAYAK..

Bizim F. sinirli bir kadınla evlenmişti. Her gün kavga eder, her kavganın sonunda karısından mükemmel bir dayak yerdi. Tanıdıklardan biri dayanamadı .

— Yahu, nedir bu kadından çektiğin, dedi. Her gün yüzün gözün tırmık içind..

F. suratını ekşitti :

— Ne yaparsın, dedi.. Kaderde böyle dayak yemek varmış.. Yine Allaha şükür ki Çoban Mehmetten yemiyorum da karıdan yiyorum..

162

MEVSİME GÖRE

— Çok ateşli bir delikanlı idi... Bütün kış onunla beraber yaşadım...
— Peki şimdi onu bırakıp o soğuk adamla mı konuşuyorsun ?...
— Ne yapayım... Şimdi de yaz geldi..

— «Memnu meyve» neye derler babacığım ?..
— Manav vitrinlerindeki meyvalara...

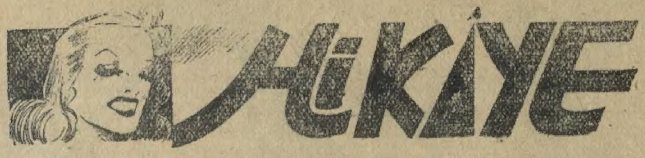

HİKÂYE

Kadın Zekâsı !...

Yazan: Cemil Cahit Cem

Kahvaltımı bitirince, duvardaki saate baktım. Daha sekize çeyrek var. Gazeteye bir göz gezdirme vakti...

Karım, çayını içerken söylendi :

— Daha vaktin var değil mi ?

— Evet !

— Öyleyse sana bir şey anlatayım..

Gazeteyi dizlerime indirdim.

— Buyur !.

Karım, gözlerimin içine baktı :

— Bu gece çok garip bir rüya gördüm...

Gözlerim tekrar gazeteye kaydı :

— Rüya mı ?. Dün akşam çok yemek yedin galiba !.

— Dün akşam zaten yemek yoktu ki... Karın şişirici bir şey de yemedik..

— Hmmm !.

— İstersen anlatayım.

— Ah !. diye itiraz edecek oldum.. Benim rüyalara filân, pek inanmadığımı bilirsin.. Zaten senin rüyaların da hep biribirine benzer.. Ya vapura binerken iskeleden ayağın kayar.. Yahut ta bir düğünde çorabın kaçar.

Fakat karım, gözlerime dik dik bakarak ısrar etti :

— Yok yok.. Bu seferki öyle değil.. Rüyamda gayet kibar, güzel bir kadın gördüm.. Kocasına son derece âşıktı...

— Öyleyse dün akşam aşkî bir roman okudun..

— Sözümü kesme canım.. Ne diyordum ? Kocasını gayetle seviyordu. Ve kocası da onu sever gibi görünüyordu. Lâkin günlerden bir gün koca, çalıştığı daireye yeni gelmiş bir memur bayanla tanışıyor.. Adı da Nevin mi ne ?. Öyle bir şey işte...

Bu isim kulaklarıma çarpınca, heyecanımdan kalbim duracak sandım. Gazete, dizlerime bir düşüş düştü..

Helecanımı belli etmemek için öksürdüm :

— Öhhö !. Öhhö !.

Karım devam etti :

— Bu Nevin Hanım, öyle pek güzel bir mata değil hani.. Kocanın karısına kıyas edilirse, suratsızın birisi.. Âdi mi âdi, bayağı mı bayağı... Sapsarı, saman rengi saçlı.. Yani ya hiç hoş değil.. Ben hiç beğenmedim.. Bilmem sen ne dersin ?

Fena halde afallamıştım :

— Ben mi ?. Ben mi ne derim ?. Hımm.. Hiç.. Ne diyeyim ? Saman rengi saç.. Pek çirkin, pek âdi bir şey..

Karım, gözlerini gözlerimden ayırmadan devam etti :

— Evet.. Sonra.. Gel zaman, git zaman, bu Nevin Hanım, kocaya karşı aşifteliğe başlıyor..

Karım birdenbire durdu. Gayri ihtiyarî sormuşum :

— Ne durdun ?

— Artık anlatmıyayım!. dedi. Zaten rüya dinlemekten sıkılırsın..

— Yoook.. Bilâkis !. diye a-

BELEDİYE BEDAVA HALK HAMAMLRI AÇACAK !..
— Ufaklığın var mı ?..
— Hayır kalmadı, sabahtanberi bütün para bozuyorum !..

SABATAYIN MASALI

***

Yollarda makara sattığı zaman
Yalnız kuru ekmek yerdi Sabatay.
Para biriktirdi, açtt bir dükkân,
Sonunda murada erdi Sabatay.

★

Kurduğu plânlar gelmezdi akla,
Metelik uğruna atardı takla.
«Herkesten aşırıp, parayı sakla.
«Kasanda istif et...» derdi Sabatay.

★

Çoğaldı bu para hırsı nihayet :
Bin dalavereyle, yaptı ticaret.
Muhtekir dediler... Gördü hakaret,
Her şeye göğsünü gerdi Sabatay.

★

Son vergi çıkınca kızdı nafile,
Aradı vermemek için vesile.
Dedi : Alamazlar metelik bile...
Bu emre hep omuz verdi Sabatay.

★

Milyonu sakladı hemen bir yana,
Başladı : Param yok.. diye, yalana.
Bu yüzden katıldı o da kervana :
Postu Kop Dağı'na serdi Sabatay.

Efe

10 YIL SONRA BİR DÜKKÂNDA !..

Müşteri — Ya tayyareden atladığım zaman bu paraşüt açılmazsa !..

Dükkâncı — Zarar yok !.. Getiriniz, değiştiririz.

— Ressam Togo'nun Albümünden —

tıldım.. Bazı rüyalar çok enteresan olur.. Bu da onlardan..

Karım, yine gözlerime dik dik bakarak devam etti :

— Peki.. Mademki istiyorsun... Sonra efendim bu Nevin Hanımla erkek, Allahın günü bakışıp, gülüşürlerken nihayet koca, mendebur karının tuzağına gittikçe daha ziyade düşüyor.. Tuzağına düşüyor, diyorum. Çünkü Nevin, bir yandan da kocasının büro arkadaşlarından bir başkasile, Cevat'la kırıştırıyor..

Ağzımdan kaçtı :

— Eh.. Sen bunu nereden biliyorsun ?

Karım, hafifçe gülümsedi :

— Ayol rüya bu !. Görüyorum tabiî..

— Ha.. Öyle ya.. Tabiî.. dedim.

Amma yine anlamamıştım. Karım da bunu hissetti :

— Canım rüyamda, kocanın arkadaşı Cevat, bir gün bu Nevin'in peşini takip ediyor, bir de bakıyor ki Nevin koca ile bir mahallebiciye girip, orada sıkılmadan öpüşmüyor mu ?

— Kiminle ?..

— Koca ile..

Adamakıllı telâşlanmıştım.. Handiyse yerimden fırlıyacaktım.

Karım devam etti :

— Cevat da bu gördüğünü gelip, kocanın karısına bir bir anlatıyor...

Kendimi tutamadım :

— Allah belâsını versin o Cevadın ! demişim..

Karım sordu :

— Bir şey mi söyledin ?

— Yoook.. Hayır.. Dinliyorum..

Karım anlatmıya devam etti :

— Fakat Cevat, kadına diyor ki : «Sizin kocanız iyi ve sadık bir erkektir. Ben bu işte tehlike sezdiğim için size vaktinde haber vermek istedim. Bu seferlik kendisini affediniz. Bir daha yapmıyacağına eminim !»

Ooh.. Ne hafiflemiştim amma..

— İyi çocukmuş şu Cevat vesselâm !. dedim. Ey.. Rüyan bu kadar mı karıcığım ?.

Karım, yüzüme bakmadan:

— Evet !. dedi. Rüya bu kadar amma, sonradan başka şeyler de gördüm..

— Ne gördün ?

— Hani sana geçenlerde Beyoğlunda gösterdiğim o yeşil tüllü türbanı da gördüm.. Biliyorsun ya.. Denemiştik hani ?. Ne güzel yakışmış, açmıştı beni.. Gûya rüyamda onu bana alıyorsun da filân falan...

Gözlerim önüme eğildi :

— Sahi !. Çok yakışmıştı sana !. dedim. Cumartesiye beni daireden al şu türbanı sana alıverelim...

Karım sevinçli ve mes'uttu. Birdenbire yanıma yanaştı. Yanağımdan öptü :

— Bak !. Sen rüyalara hiç inanmazsın.. Halbuki benim rüyalarım hep çıkar...

Kekeledim :

— Hımmm.. Sahi.. Öyledir..

Cemil Cahit CEM

HEDİYE!.

Ali Kuşçu, yeryüzünde görülmedik derecede cimri idi. İşi gücü kuş yetiştirmek, güvercin terbiye etmekti. Bu hususta son derece usta idi. Yetiştirdiği güvercinler nereye giderse gitsin, yine eve dönerlerdi.

Bir gün bir arkadaşı evlendi. Karısı Ali Kuşçuya sordu:

Kıymetli bir hediye göndereceğiz değil mi ?..

Kocası, bir an düşündükten sonra gülerek cevap vredi :

— Evet, en güzel bir çift güvercin yollarız karıcığım !..

ORHAN URAL
KARİKATÜR ALBÜMÜ

Arkadaşımız karikatürist Orhan Ural'ın yeni hazırladığı birçok güzel nükteli karikatürler üç renkli bir kapak içinde yakında çıkıyor.

Bekleyiniz..

— 20 —

— Ya.. Boyunbağın da o yüzden mi böyle çarpıldı ?.

Faik sesini çıkarmadı. Yakasını düzeltti.

— Bak İclâl Hanım falıma bakıyor, dinliyelim...

İclâl fincanı tetkik ediyordu.

— Size bir yük geliyor. Bir yük te evinizden çıkacak.. Hiçbir sıkıntınız yok. Fakat uzunca bir yolculuk var...

— Deme Allahını seversen..

— Evet, bir kara yolu görünüyor...

Faik şeytanî bir gülümseme ile :

— Avrupa tarafına mı dersiniz ?..

Diye sordu. Gülüştüler.

— Vallahi fazla bir şey yok.. Ne diyeyim bilmem ki ?. Ha.. Bir de pek yakında bir haber var..

Paracan saatine baktı.

— Biz Beyoğluna çıkacağız Faik Efendi.. Sen de gel !.

Dedi. Hep beraber bir otomobile doldular. İclâl :

— Kuzum, sizin kendi arabanız var da ne diye binmiyorsunuz biç ?..

Diye sordu. Faik idare etti:

— Belli olmasın diye !..

Beyoğlunda kürkçüler, kuyumcular dolaşıldı. İclâle hediyeler alındı. Paracan Faikin yüzüne bakmağa çekiniyor, Faik inadına pis pis sırıtıyordu. Birdenbire :

— Ben size mâni olmıyayım, dedi, Şişliye kadar gitmem lâzım, müsaadenizle...

Paracan Faiki kuşkulu kuşkulu süzdü.

— Yarın sabah erken gel daireye !.

Dedi. Faik :

— İyi ki hatırlattınız, dedi, yarın biraz işim var, bilâkis geççe kalacağım...

Ve ayrıldı, Şişliye, Halâskâr Gazi caddesine koştu.

— 10 —

Müjgân Saral, her zamanki gibi, Şişlinin en alımlı, en nefis kadını, güzel kokularla insanın içini gıcıklıyan salonunda tek başına Faiki bekliyordu. Genç adamı görünce kollarına atıldı :

— Sevgilim !.

— Canım !.

— Ne oldu ?..

— Her şeyi hazırladım...

Telefonu açtı. Resmî bir daire ile uzun bir konuşmıya koyuldu. Sonra Müjgâna dönerek, beline sarıldı :

— Yarın saat on birde Paracanın üç depo eşyası tamamen bizim malımız olacak..

***

Ertesi gün Faik öğleye doğru hana geldi. Fakat Paracanı görünce korktu. Adam, hiddetten mosmor idi.

— Sorma başımıza gelenri.. Sekiz dokuz yüz bin liram mahvoldu !.

— Neden patron ?. Vah vah...

— Gammazın biri istifçi diye haber vermiş olacak.. Bizim depolara el koydular. Tabiî hepsini o fitneciye verecekler. Beni de mahkeme mahkeme sürüdürecekler. Ah kim olduğunu bir bilsem...

— Bunu bilmiyecek ne var?. Depolarımızın yerini bilen biridir şüphesiz !.

— Depolarımın yerini bilenler hep benim iş yaptığım adamlar. Hoş zaten benim bir istifçiliğim yok..

— Yoktur tabiî...

— Yoktur emme, anlatamazsın ki... Malların gittiğine yanmam, ille haber vereni bir öğreneydim...

— Bu işte bir kadın parmağı olmasın ?.

— Ne?.. Amanin ne dedin?.. Buldum gammazlıyanı... Bu İclâl kaltağıdır. Bir gün bizimle beraber oraları dolaşmıştı.

— İclâl bunu yapmaz..

— Muhakkak odur.

Faik soğukkanlılığını kaybetmedi :

— Öyle bile olsa bundan elinize bir şey geçmez. Ona yol verin, işlerinizin sizi buradan uzaklaşmağa mecbur ettiğini söyleyin, mahkemeden sonra kozunuzu dilediğiniz gibi paylaşırsınız...

Ahmet Paracan son günlerin biribiri peşisıra gelen hâdiselerden iyice sersemlemişti. Ne dense kabul edecekti. Ya kızı ?. İşte aylardanberi ilk defa kızını hatırlıyordu. Bu hâdiseler onun üzerinde ne tesir yapacaktı acaba ?. Hele Müjgânı... Müjgâncığı.. O yoluna ölüp dirildiği Müjgân... Kendisini tâ can evinden vuran kadın.. O da bir

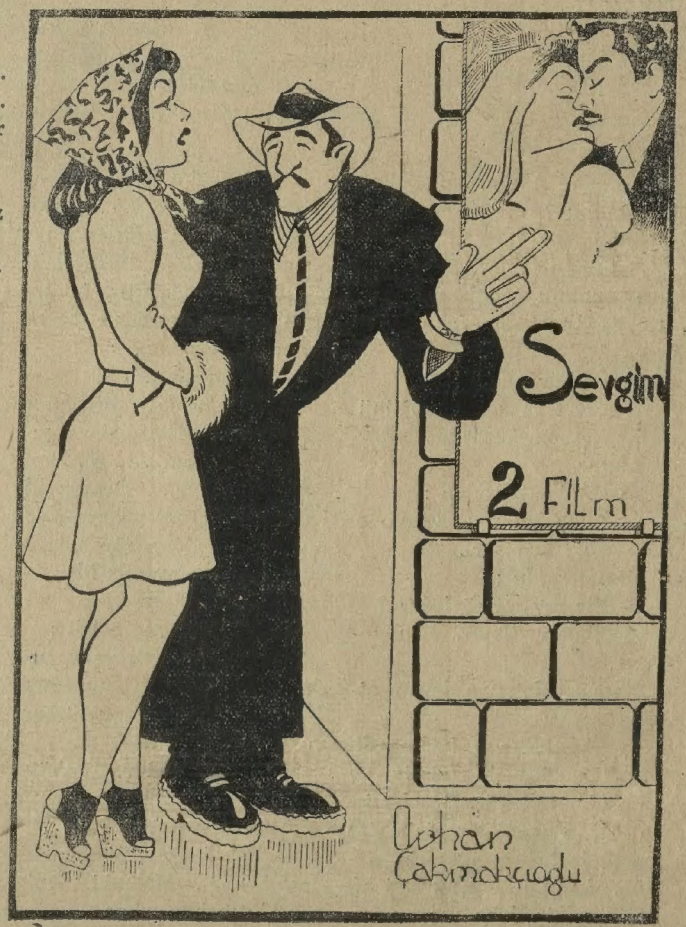

— Sinemalar neden iki film göstermeğe başladılar ?.
— Tabiî yaz geliyor, seyircileri imtihana hazırlıyorlar..

BAHTİYAR PRENS...

Haber aldığımıza göre Ahmet Sait Matbaasında bütün dünyaca meşhur çocuk hikâyelerinden nefis bir seri basılmağa başlamıştır. Bunların birincisi meşhur İngiliz romancı

OSCAR WİLDE'in

Bahtiyar Prens adlı nefis hikâyeleridir. Bu kitapta ayni zamanda 5 büyük hikâye daha vardır. Çok ince bir itina ile hazırlanan bu kitap önümüzdeki hafta çıkıyor. Fiyatı 60 kuruştur. Bir zarf içinde 60 kuruşluk posta pulu gönderenlere derhal gönderilir.

Müracaat yeri :

Sirkeci : Hüdavendigâr caddesi No. 41.

AHMET SAİT MATBAASI

Bayilerimiz siparişlerini şimdiden bu adrese bildirmelidirler.

müddettenberi sezilir şekilde kendisinden yüz çevirmişti. Of !. Of... Bütün bunlar ne can sıkacak şeylerdi ya... Paracan :

— Kaltak fala iyi bakıyormuş ha... İlk haber sökün etti.

Diye mırıldandı. Az sonra da İclâl'i çağırtarak, somurtkan bir yüzle, vazifesine son verildiğini, ezile büzüle anlattı. İclâl, darbenin ne taraftan geldiğini derhal sezmişti..

XX

Üç ay sonra...

Sahne Haydarpaşa istasyonu.. Trende, bir üçüncü mevki vagon penceresinde Ahmet Paracan'ın hayli erimiş çehresi...

Peronda Faik, Müjgân Saral, Paracan'ın kızı Serap...

—Faik Efendi, bu belki sonuncu yolculuktur..

— Yok canım.. Rica ederim...

—Müjgân Hanıma iyi bak...

Arasıra Serabı da yokla..

Faik yan gözle Serabın taze çehresine bakıyor :

— Merak etme patron...

— Artık patronluk filân kaldı mı ya...

— Siz her zaman benim patronumsunuz...

Serap, hayretle dinliyor.. Etraftan geçenler ayni hayret ve fazla olarak gıpta ile Müjgânı, o cazip kadını seyrediyorlar.. Boyunları sabit bir nokta etrafında kavisler çizerek geçiyorlar...

Serap içinden Faik'a bu sözlerin mânasını sormayı kararlaştırırken son bir işareti müteakip tren hareket etti. Paracan sesleniyor :

— İnşallah yakında dönerim..

— İnşallah..

— Şey.. Bizim daktilo falda söylediydi hatırlıyor musun?.

— Ya...

— Allaha ısmarladık..

— Uğurlar olsun..

Milyoner Paracan, mahkeme kararile iflâs ilâmını aldıktan sonra Varlık Vergisi kanunu çıkmış, tüccar bu sefer tarholunan verginin ancak yarısını ödemek imkânını zor bulabilmişti. O da iki milyonu aşanlardandı. Bu miktarı nasıl verecekti ?. Daha evvelki istifçilik, ihtikâr suçlarından Millî Korunma Mahkemesince vergi kaçaklığı da önlenerek hepsini ödemeğe mahkûm olmuş, hemen hemen iflâs vaziyetine girmişti. Hâlâ, Faik'in oynadığı oyunun farkında değildi.

Serap evine dönerken, Müjgân da Faik'in koluna sarılarak, kalpsiz bir gülüşle vapura girdi.

— İhtiyar iyi vurmuştu; bu sefer de ona vurdular...

— Doğru, yalnız senin için vaziyet değişmedi..

Kadın, Faik'in bu sözlerinden bir şey anlamamış gibi yüzüne baktı. Genç adam, güzel mankenin gözlerinin içine bakarak gülümsedi :

— Öyle ya, dedi, dün zengin ve yaşlı bir vurgunun vardı, bugün de daha az zengin, fakat genç bir vurgunun var...

SON

YENİ PUDRA
Renkleri
ÖNÜNDE
Kadınların
HAYRETİ

Bu Pudralar,
Sihirli bir "Colorimetrique,, makine ile istihsal edilmiştir.

TENİN GÜZELLİĞİNİ ON MİSLİ ARTTIRIR

Teninize en uygun gelecek pudranın tam ve hakiki rengini veren yeni bir "Colorimetrique,, makine icat edilmiştir.

Bu sayede, şimdiye kadar görülmemiş derecede emsalsiz güzellikte yeni pudra renkleri istihzar edilmesi imkânı hâsıl olmuştur. Bu yeni pudra, su geçirmez "Empermeabl" dir. Yağmur ve rüzgâra rağmen bütün gün sabit kalır. En sıcak bir dans salonunda bile burnun parlamasına mani olur. Teniniz taze, nermin ve sevimli olur. Yeni Tokalon pudrasını bugün tecrübe ediniz ve hemen daha genç görününüz. Tokalon pudrası kullanmakla iyi neticeler alacağınız teminatlıdır. Aksi takdirde paranız iade olunur.

ADEMİ İKTİDAR VE BELGEVŞEKLİĞİNE KARŞI
FORTOBİN
S. ve İ. MUAVENET VEKÂLETİNİN RUHSATINI HAİZDİR
HER ECZANEDE BULUNUR POSTA KUTUSU 228
REÇETE İLE SATILIR

NEVROZİN
Baş, Diş, Nezle, Grip, Romatizma
Nevralji, Kırıklık ve Bütün Ağrıları derhal keser
İcabında günde 3 kaşe alınabilir. Her yerde pullu kutuları ısrarla isteyiniz.

TARİHTEN ÇİZGİLER

İSTANBUL ESNAFININ UĞURU : PAZAROLA HASAN BEY

Hasan Bey — (Ağır ağır) Pazar ola tatlıcı başı!..

Tatlıcı — Eyvallah Hasan Bey.. kaymaklı, fıstıklı, cevizli baklavalarımızın hepsi senin.. hangisinden istersen buyur!..

Kadınlar — Hu kızlar.. Hasan Beyin uğuru mücerreptir. Kısmetiniz açılsın, şöyle bir yüzüne gülüverin..

» — Kırk bir kere maşallah.. yaradana kurban olayım.. Rabbim verince de verir, bu ne baş?..

Külhanbey — Dünya ve âhiret hemşiremsiniz hanımlar.. hilâfım yok, bizim evde kalmış kırklık halazadeye Hasan Beyin bir püskül ipliğinden götürdüm de haftasına varmadı kısmeti çıktı!..

DEVA

KAŞELERİ

Baş, Diş, Nezle, Grip, Romatizma

ve bütün ağrıları derhal keser.

Sıhhiye Vekâletinin ruhsatını haizdir. İCABINDA GÜNDE 3 KAŞE ALINACAK

Umumi Neşriyat Müdürü : Emin Uzman. **Basıldığı yer : Ahmet Sait Matbaası**